

[Brorsen.]

Saneringslaanet skal placeres inden for Ejendommens Forrentningsværdi, saaledes som Gældsudvalget har fastsat denne:

I Forslaget findes der saa den Bestemmelse, som nu ogsaa Regeringspartierne har optaget, at Laanet udbetales til Kreditorerne i 4 pCt.s rentebærende Statsobligationer, og for Laanebeløbet skal der af Skyldneren udstedes et Pantebrev. Laanet er afdragsfrit i de første 5 Aar og afdrages derefter med 2 pCt. af den oprindelige Hovedstol; det forrentes i de første 2 Aar med 3 pCt., derefter med 4 pCt.; dog nedsættes eller forhøjes Renten i Forhold til Landbrugets Forrentningsværdi.

Det samlede Paalydende af de udstedte Statsobligationer maa ikke overstige 150 Mill. Kr., og saa længe et Saneringslaan indestaar i en Ejendom, maa der ikke tinglyses Prioriteter ud over den Forrentningsværdi, der af Gældsudvalget er fastsat.

Gældsudvalget kan, hvor det finder, at der er Anledning dertil, indstille, at der afstaaes Jord fra Ejendommen til Oprettelse af nye Brug eller til Supplering af bestaaende Brugs Jordtilliggende. Naturligvis skal der i saa Tilfælde forhandles med Jordlovsudvalget om Prisen paa Jorden, og vi stiller Forslag om, at der af Jordfondens Midler skal stilles til Raadighed et Beløb paa 10 Mill. Kr.

Med Hensyn til Statsobligationerne findes der senere i Forslaget ogsaa den Bestemmelse, at for saa vidt Ejere af disse Statsobligationer ved Deponering lader dem gaa ud af Omsætningen, saa forhøjes Renten fra 4 til 4½ pCt. Efter vor Opfattelse er det en temmelig vigtig Bestemmelse, fordi man paa den Maade i størst mulig Grad vil opfordre til, at de paagældende beholder Obligationerne, at de deponerer dem, saaledes at de ikke optræder paa Obligationsmarkedet. Vi mener, at det har sin Betydning, at man i alt Fald animerer dertil, og jeg vil egentlig tro, at Regeringspartierne ogsaa skulde være interesserede heri, idet der ingen Tvivl er om, at vi inden ret længe staar over for Optagelsen af et Statslaan — der er nævnt et paa 100 Mill. Kr. Pengemarkedet kan jo af disse Obligationer blive overbelastet, og derfor tror vi, at det er baade sundt og rigtigt, at man i alt Fald forsøger paa ved at give den halve Procent mere, om man saa ikke er i Stand til at interessere de paagældende i at beholde Obligationerne.

Ja, det er i det væsentlige, hvad vort Forslag indeholder. Jeg har jo allerede nævnt, og jeg skal gentage nu her til Slut-

ning, at der er en ret fundamental Forskel mellem Regeringsforslaget og vort Forslag; for saa vidt som vort gennemføres, faar vi en fornuftig Regulering af Beskatningen, hvorved de flest mulige uden direkte Tilskud kan svare enhver sit, medens derimod Regeringsforslaget, som sagt, indeholder Bestemmelse om, at man skal give et direkte Tilskud til Betaling af en Del af Renterne for 110 000 danske Landmænd. Den Vej, vi foreslaar, er den sundeste at gaa, derom er vi helt og fuldt overbevist; vi synes, at det er fuldkommen urimeligt at tænke sig, at man gennemfører en Lovgivning, hvorved 110 000 danske Landmænd skal indskrives som direkte understøttede af Staten. Vi synes, at det er en temmelig ydmygende Form at bringe Støtte til Landbruget paa, og det er derfor, vi har stillet vort eget Forslag, som jeg naturligvis meget anmoder om, at saa mange som muligt her i Tinget, ogsaa uden for mit eget Parti, vil slutte sig til.

Christmas Møller: Ved første Behandling af det her foreliggende Lovforslag havde de forskellige Grupper her i dette høje Ting, ogsaa min Gruppe, Lejlighed til at give en Redegørelse for, hvorledes deres Synspunkter i al Almindelighed var med Hensyn til Regeringens økonomiske Politik og Regeringens Landbrugsforanstaltninger i det hele taget. Jeg tør ikke sige, at disse Anskuelser er blevet forandret under den Udvalgsbehandling, der har været af Sagen, og naar det ærede Medlem Hr. Smørum — i Modsætning til, hvad der ligner ham — i Dag brugte overmaade stærke Udtryk, talte om, at der ikke blev taget sagligt paa Tingene, talte om Hykleri og meget andet, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg naturligvis ikke vil bruge saadanne stærke Udtryk om det ærede Medlems og hans Partis Stilling, men jeg er fuldkommen uenig med ham i det Referat, han har givet af Udvalgsforhandlingen. Man plejer jo ikke at komme ind paa Omtale af Udvalgsforhandlinger, og jeg skal heller ikke gøre det her i Dag, men kun sige til det ærede Medlem i Anledning af hans Bemærkninger til det høje Ting, at jeg mener, det naturligvis er rigtigt, at der paa eet Omraade har været en vis Forhandlingsvilje fra Regeringspartiernes Side, nemlig med Hensyn til at slippe for Rente-tilskud. Det fremgaar ikke stærkt af Betænkningen, det fremgaar heller ikke stærkt af det ærede Medlem Hr. Smørums Tale, men det ligger, om jeg saa maa sige, som en Undergrund under det hele. Jeg ved